

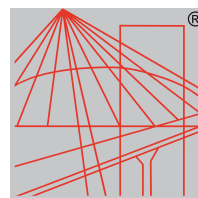
AKTUALNOŚCI

INFORMATOR KUJAWSKO-POMORSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

nr 4/2025 [70] ISSN: 2657-4543

9 maja członkowie Kujawsko-Pomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa wzięli udział w wyjeździe technicznym do zakładu produkcyjnego Andrewex Construction Sp. z o.o. w Cierpicach k. Torunia - największego w Polsce producenta wielkowymiarowych elementów konstrukcyjnych z drewna klejonego warstwowo. Uczestnicy wyjazdu technicznego KUP OIIB mieli okazję zapoznać się z charakterystyką materiału (drewno masywne, lekki szkielet drewniany, panele i moduły – prefabrykacja i wykorzystanie) i linii produkcyjnych (linia produkcji drewna klejonego warstwowo, linia prefabrykacji lekkiego szkieletu drewnianego) oraz zobaczyć montaż próbny fragmentu Budynku Głównego Stacji Antarktycznej PAN im. H. Arctowskiego.

Wizyta w Andrewexie

KUJAWSKO
POMORSKA
OKRĘGOWA
IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

■ W wyjeździe technicznym do zakładu produkcyjnego Andrewex Construction Sp. z o.o. w Cierpicach k. Torunia wzięło udział 30 członków KUP OIIB. (fot. Archiwum KUP OIIB)

Andrewex Construction Sp. z o.o. dostarcza usługi z zakresu budownictwa drewnianego:

- produkcję prefabrykatów drewnianych lub o konstrukcji drewnianej (wielkowymiarowe elementy z drewna klejonego warstwowo oraz po modernizacji, od 2022 r. - panele i wykończone moduły wolumetryczne z lekkiego szkieletu drewnianego),
- projektowanie wielobranżowe – zarówno w zakresie zgodnym z PB, jak i na potrzeby wykonawcze czy warsztatowe,
- dostawę i montaż na placu budowy.

Jako generalny wykonawca spółka realizowała m.in. budowę Centrum Psychologiczno-Pedagogicznego w Wielkiej Nieszawce i rozbudowę szkoły w Niemczu k. Osiełka. W tym roku

Andrewex Construction obchodzi 50-lecie zakładu w Cierpicach (wcześniej jako Przedsiębiorstwo Wielkowymiarowych Konstrukcji Drzewnych).

- 50 lat temu rozpoczęto produkcję wielkowymiarowych elementów z drewna klejonego warstwowo, belek, dźwigarów czy słupów o długości nawet 40 i szerokości 2,5 metra. Przez ten czas, początkowo jako Przedsiębiorstwo Wielkowymiarowych Konstrukcji Drzewnych, dostarczało nie tylko elementy konstrukcyjne, ale też usługi związane z projektowaniem, logistyką i montażem – opisuje Piotr Brodniewicz, kierownik Wydziału Projektowania, Badań i Rozwoju Andrewex Construction Sp. z o.o. - XXI wiek to okres

modernizacji i rozwoju przedsiębiorstwa, a także, w 2022 r., otwarcia zupełnie nowej, jednej z najnowocześniejszych w Europie, półautomatycznej linii produkcyjnej wolumetrycznych modułów z lekkiego szkieletu drewnianego na potrzeby budownictwa wielokondygnacyjnego.

Jedne z pierwszych konstrukcji z drewna klejonego warstwowo z Cierpic, już pół wieku temu, znalazły zastosowanie w służących do dnia dzisiejszego budynkach Stacji Antarktycznej Polskiej Akademii Nauk im. Henryka Arctowskiego.

Obecnie spółka bierze udział w realizacji nowego Budynku Głównego Stacji, który

dokończenie na str. 2 ►

będzie wysłany na Wyspę Króla Jerzego w archipelagu Szetlandów Południowych, ok. 120 km od wybrzeży Antarktydy.

- Budynek Główny Stacji Antarktycznej PAN to modelowy przykład nowoczesnego budownictwa drewnianego – opisuje Piotr Brodniewicz ze spółki Andrewex Construction. - Konstrukcja główna to ramy z drewna klejonego warstwowo, natomiast panele stropowe i elewacyjne opierają się na konstrukcji z lekkiego szkieletu drewnianego. Budynek jest przedmiotem prac spółki od aspektów projektowych, przez zaawansowaną prefabrykację, po przygotowanie logistyczne i montaż na

placu budowy. Obecnie budynek jest w fazie prefabrykacji. Jeszcze w tym roku zaplanowano jego montaż na Antarktyce.

Uczestnicy wyjazdu technicznego KUP OIIB mieli okazję zapoznać się z charakterystyką materiału (drewno masywne, lekki szkielek drewniany, panele i moduły – prefabrykacja i wykorzystanie) i linii produkcyjnych (linia produkcji drewna klejonego warstwowo, linia prefabrykacji lekkiego szkieletu drewnianego) oraz zobaczyć montaż próbny fragmentu Budynku Głównego Stacji PAN im. H. Arctowskiego. W wyjeździe technicznym wzięło udział 30 członków KUP OIIB.

Wcześniej, 17 kwietnia przedstawiciele KUP OIIB odwiedzili siedzibę spółki. W spotkaniu wzięli udział: ze strony KUP OIIB przewodnicząca Okręgowej Rady KUP OIIB Renata Staszak, jej zastępcy Adam Podhorecki i Sławomir Konieczka, ze strony Andrewex Construction prezes zarządu Artur Kowalski i Piotr Brodniewicz, kierownik Wydziału Projektowania, Badań i Rozwoju. W trakcie spotkania rozmawiano o potencjalnej współpracy i kierunkach możliwego działania, zarówno o charakterze technicznym, jak i szkoleniowym.

Kujawsko-Pomorska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa objęła patronatem honorowym I Sympozjum Samorządowo-Naukowe „Rewitalizacja infrastruktury wodnej Kujaw”, które odbyło się 24 marca 2025 r. Dyskusje i panele eksperckie z udziałem przedstawicieli nauki, samorządów i organizacji gospodarczych poświęcone były ochronie zasobów wodnych w regionie.

Zatrzymać stepowienie Kujaw

24 marca 2025 r. w Bydgoskim Domu Technika NOT odbyło się I Sympozjum Samorządowo-Naukowe „Rewitalizacja infrastruktury wodnej Kujaw”. Program wydarzenia obejmował dwie sesje referatowe. Pierwsza z nich – „Woda dla Kujaw i Wielkopolski” – koncentrowała się na dostępności zasobów wodnych i ich znaczeniu dla przyszłych inwestycji. Druga sesja, „Stopień wodny na Wiśle Siarzewo”, obejmowała zagadnienia związane z planowaną inwestycją na Wiśle.

- W wydarzeniu wzięli udział przedstawiciele samorządów, instytucji naukowych oraz organizacji pozarządowych, którzy debatowali nad kluczowymi zagadnieniami związanymi z gospodarką wodną w regionie – relacjonuje Maciej Szyłman, dyrektor Bydgoskiego Domu Technika NOT. - Głównym celem sympozjum było nawiązanie współpracy między różnymi podmiotami w zakresie planowania i realizacji projektów infrastrukturalnych. Podkreślono znaczenie synergii pomiędzy samorządami a

środowiskiem naukowym w kontekście optymalizacji inwestycji hydrotechnicznych. W trakcie pierwszej części referatowej Roman Rogalski, prezes zarządu Nadwiślańskiego Związku Pracodawców Lewiatan, przedstawił założenia projektu „Woda dla Kujaw i Wielkopolski”. Projekt „Woda dla Kujaw i Wielkopolski” jest odpowiedzią na problem suszy hydrologicznej i rolniczej w regionie, zwłaszcza południowej części województwa kujawsko-pomorskiego. Projekt „Woda dla Kujaw i Wielkopolski” zakłada transfer wody z Wisły do nawodnienia terenów rolniczych, która będzie gromadzona w zbiornikach retencyjnych. Dzięki nawodnieniu terenów rolniczych wartość plonów według ekspertów może wzrosnąć nawet ponad miliard złotych rocznie.

- Chcemy pobrać wodę z Wisły, ze zbiornika, który spiętrzy stopień Siarzewo, pompować tę wodę rurociągami w rejon Kujaw, gdzie jest dużo zapotrzebowanie, a także lokować wodę w wyrobisku pokopalnianym Tomisławice – mówił dla Polskiego Radia PiK Roman Rogalski,

prezes Nadwiślańskiego Związku Pracodawców Lewiatan. – Należy ten projekt zrealizować z wielu powodów: mamy suszę, mamy zagrożenie powodziami w przypadku nawalnych deszczów. Ten zbiornik powinien powstać, i to jak najszybciej.

Następnie dr hab. Michał Habel, prof. Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, dr Bogumił Nowak – dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu oraz dr Katarzyna Kubiak-Wójcicka (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu) omówili stan zasobów wodnych regionu. Wystąpienie prof. dr. hab. inż. Romana Rolbieckiego z Politechniki Bydgoskiej poświęcone było analizie opłacalności produkcji rolniczej na Kujawach w kontekście realizacji projektu „Woda dla Kujaw i Wielkopolski”. W drugiej sesji omówiono zagadnienia związane z budową stopnia wodnego na Wiśle w miejscowości Siarzewo (powiat aleksandrowski).

dokończenie na str. 3 ►

■ - Lepsza współpraca naukowców z samorządem różnego szczebla sprzyjać może ochronie zasobów wodnych Kujaw – deklarują organizatorzy I Sympozjum Samorządowo-Naukowego „Rewitalizacja infrastruktury wodnej Kujaw”.

(fot. Archiwum KUP OIIB)

- Budowa stopnia wodnego poniżej Włocławka to temat, który pojawia się w dyskusjach od 50 lat, a jego głównym celem jest stabilizacja poziomu wody w Wiśle oraz poprawa bezpieczeństwa hydrotechnicznego w regionie – informuje Państwowe Gospodarstwo Wodne „Wody Polskie”. - Stopień wodny Siarzewo ma być progiem piętrzącym, nie będzie tamował przepływu wody w Wiśle. Zbiornik zostanie utworzony tylko w ramach naturalnego koryta rzecznej, z obwałowaniami zabezpieczającymi mieszkańców gmin położonych nad Wisłą. Podstawowymi funkcjami stopnia wodnego będzie ograniczanie skutków suszy i powodzi. Celem jest również zwiększenie bezpieczeństwa istniejącego stopnia wodnego we Włocławku. Zbiornik wodny w okolicach Siarzewa będzie trzy razy mniejszy niż zbiornik włocławski. Na stopniu wodnym ma powstać hydroelektrownia oraz przeprawa drogowa, więc obiekt będzie też pełnił funkcję komunikacyjną – informują „Wody Polskie”.

W październiku 2023 r. Rada Ministrów przyjęła uchwałę ustanawiającą program wieloletni „Zagospodarowanie Dolnej Wisły”. Program ten obejmuje budowę stopnia wodnego w miejscowości Siarzewo, który ma zostać zrealizowany do 2032 r.

Przedstawiciele Regionalnego Zarządu Gos-

podarki Wodnej w Gdańsku zaprezentowali aktualny stan prawny przedsięwzięcia, natomiast dr hab. Michał Habel, prof. UKW, przeanalizował potencjalne korzyści i zagrożenia wynikające z realizacji jednego z wariantów. - Podczas dyskusji zwrócono uwagę na konieczność modernizacji istniejącej infrastruktury wodnej, w tym kanałów, zbiorników retencyjnych oraz systemów melioracyjnych. Podkreślono, że odpowiednie inwestycje w hydrotechnikę przyczynią się do zwiększenia bezpieczeństwa wodnego regionu, jak również do ochrony zasobów wodnych – opisuje Maciej Szyłman. - Podkreślono również gospodarczy wymiar rewitalizacji infrastruktury wodnej. Zwrócono uwagę na fakt, że odpowiednie zarządzanie zasobami wodnymi może stanowić impuls rozwojowy dla Kujaw, wspierając sektor rolniczy oraz przemysłowy. W szczególności zaakcentowano potencjał turystyczny regionu wynikający z poprawy stanu zbiorników wodnych i rzek, co może sprzyjać rozwojowi ekoturystyki i rekreacji wodnej. Zwrócono też uwagę na fakt, że aktualne wymogi uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji w infrastrukturę wodną są największą przeszkodą w ochronie zasobów wodnych Kujaw, co przyczyni się do zubożenia ekonomicznego i przyrodniczego tego regionu.

W trakcie symposiumu przedstawiono także działania związane z adaptacją infrastruktury wodnej do zmieniających się warunków klimatycznych. Eksperti wskazali na konieczność wdrażania nowoczesnych technologii i systemów retencyjnych, które pozwolą na lepsze gospodarowanie zasobami wodnymi oraz minimalizowanie skutków suszy i powodzi.

* * * * *

Organizatorzy I Sympozjum Samorządowo-Naukowego „Rewitalizacja infrastruktury wodnej Kujaw”: Bydgoska Rada Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT w Bydgoszczy, Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji Oddział w Bydgoszczy, Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Rolnictwa Oddział w Bydgoszczy, Nadwiślański Związek Pracodawców Lewiatan, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy – Katedra Rewitalizacji Dróg Wodnych – Wydział Nauk Geograficznych, Politechnika Bydgoska – Wydział Rolnictwa i Biotechnologii, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu – Instytut Nauk o Ziemi i Środowisku, Instytut Technologiczno-Przyrodniczy w Puławach, Oddział w Bydgoszczy. Kujawsko-Pomorska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa objęła wydarzenie patronatem honorowym.

Kujawsko-Pomorska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa była współorganizatorem dwuczęściowego seminarium „Przeglądy obiektów mostowych i wynikające z przeglądów technologie napraw”, które odbyło się 14 i 21 marca na Politechnice Bydgoskiej.

Przeglądy i naprawy mostów

■ Organizatorzy seminarium: Oddział Pomorsko-Kujawski Związku Mostowców RP, Politechnika Bydgoska, Kujawsko-Pomorska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa.

(fot. Politechnika Bydgoska / Facebook)

Seminarium adresowane było do osób wykonujących kontrolę stanu obiektów mostowych (przeglądy podstawowe i rozszerzone) oraz przedstawicieli administratorów obiektów mostowych. Bezpłatne wydarzenie zorganizowane było przez Oddział Pomorsko-Kujawski Związku Mostowców Rzeczypospolitej Polskiej we współpracy z Politechniką Bydgoską im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich oraz Kujawsko-Pomorską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa.

14 marca w pierwszej sesji inż. Czesław Szczesik przedstawił początki dokumentowania inspekcji według wzorów Dyrekcji Okręgowych Dróg Publicznych z lat 70. XX w. Prelegent ukazał ewolucję dokumentowania przeglądów mostów na podstawie instrukcji DPT.17.M, rozporządzeń Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z 2005 r. i 2020 r. oraz Wytycznych oceny stanu technicznego drogowych obiektów inżynierskich WR-M-81 rekomendowanych przez ministra właściwego ds. transportu z roku 2023. Inż. Czesław Szczesik przedstawił też propozycję adaptacji dostępnych wzorów do potrzeb administracji samorządowej oraz przykład wypełnionej karty przeglądu rozszerzonego (kontroli 5-letniej).

W drugiej sesji mgr inż. Łukasz Szczesik przedstawił najczęściej występujące uszkodzenia elementów obiektów mostowych. Najwięcej nieprawidłowości związanych było z uszkodzeniami korozyjnymi, starzeniem się materiału oraz zaniedbaniami w utrzymaniu. Sesja trzecia 21 marca poświęcona była napra-

wom obiektów żelbetonowych i drewnianych. Na wstępie przedstawiciel firmy Sika mgr inż. Piotr Zuzek zaprezentował pokaz dotyczący technologii naprawy uszkodzeń elementów żelbetonowych zaprawami bezskurczowymi typu PCC.

- Po usunięciu uszkodzonych warstw otuliny betonowej zbrojenia oczyszczono odsłoniętą powierzchnię, zaaplikowano warstwę szczipną oraz warstwami zaaplikowano zasadnicze warstwy naprawcze – opisuje inż. Czesław

Szczesik. – Pokaz obejmował także technologię napraw nawierzchni drogowych betonowych i asfaltowych. Firma Sika zaprezentowała też inne materiały przeznaczone do napraw ubytków konstrukcji betonowych, wykonania powłok zabezpieczeń antykorozyjnych betonu, iniekcji pęknięć, wykonania nawierzchni żywicznych i betonowych.

Reprezentant firmy Sika przedstawił też efekty wykonanych w czasie poprzedniej sesji prac naprawczych konstrukcji żelbetonowych.

Następnie inż. Krzysztof Dudek omówił najczęściej występujące uszkodzenia elementów mostów drewnianych oraz sposoby ich naprawy, a także sposoby profilaktyki zabezpieczenia konstrukcji przed procesami korozyjnymi. Przedstawił także najciekawsze pozycje literatury dotyczącej naprawy mostów drewnianych.

W ostatniej sesji przedstawiciele firmy Kormost S.A. mgr inż. Zaneta Dróbka oraz mgr inż. Szymon Staszak omówili procedurę identyfikacji uszkodzeń konstrukcji stalowych oraz przedstawili przykłady robót naprawczych na estakadzie podtrzymującej magistralę ciepłowniczą nad Brdą koło kartodromu w Bydgoszczy, zabezpieczenie przegubu Mostu Bernardyńskiego Brdą i wzmocnienia uszkodzonych belek nośnych wraz z robotami naprawczymi na wiadukcie drogowym nad torami PKP w ciągu ul. Szubińskiej w Bydgoszczy.

(fot. Politechnika Bydgoska / Facebook)

